

Govor župana ob občinskem prazniku

Ko sem kot otrok in pozneje kot fant prihajal v te kraje, v Lukovico in Prevoje, si takrat ne bi nikoli mislil, da bom imel tu službo. Nikoli. Sanjal sem o povsem drugih stvareh in delu in če bi mi kdo omenil Lukovico, bi ga najverjetneje kar preslišal in se mu niti nasmehnil ne bi. Ko smo se preselili nazaj v Imovico, pa mi je najprej v zavest stopila lepota pokrajine in odprtost ljudi. Spoznal sem, da so to zemlja in kraji mojih prednikov in da ti, takrat zaspani kraji, skrivajo v sebi velike zgodbe in imajo v sebi sledi nešteti generacij pred nami in plemenit DNK. Zaljubljen sem v te kraje, a še vedno nisem videl v njih svoje prihodnosti. In ko se v nekoga zaljubiš, ga želiš spoznati. In začel sem spoznavati te ljudi in te kraje. Kraje, na katere smo lahko ponosni. Jaz sem.

Ponosen sem na to, da je tu prva in najstarejša pošta na Kranjskem. Prvi smo bili torej v komunikacijah. Tu je zabeleženo prvo dejanje protestantizma na slovenskih tleh. Jovan Vesel Koseski, naš rojak, je napisal prvi sonet v slovenskem jeziku, to tako priljubljeno formo pesnjenja Prešerna. Naš rojak France Marolt je prvi pristopil k znanstvenemu obravnavanju ljudskega blaga, predvsem pesmi, folklorne in glasbe. Ivan Grohar je tu naslikal znamenito Pomlad, sliko številko ena slovenskega slikarstva in preporoda. Na Trojane je vozila pred prvo svetovno vojno prva redna avtobusna linija. V Lukovici je nastal 1926 prvi zdravstveni dom v Jugoslaviji. Prvi so postavili spomenik pokojni cesarici Sisi, Marijino znamenje tu na trgu že leto po njeni smrti. Tu imamo kronano podobo Božje matere v Šentvidu, eno redkih, ki so pri nas kronane s pristankom Rima. In tu so ustanovili prvo organizirano oboroženo formacijo upora na območju Tretjega nemškega rajha v vsej okupirani Evropi, Šlandrovo brigado. Tu imamo največje število rejencev na prebivalca. Otroki, ki smo jim tu ponudili dom. In imamo gostinsko restavracijo na Trojanah, ki ustvari največji promet v svoji branži v državi. Pa se nisem lotil vseh stvari in še sploh nisem omenil ljudi.

In vse to me dela ponosnega. Ponosnega, ker so naši predniki sledili razvoju in bili v svojih delih napredni. Predvsem pa, ker so si vse ustvarili sami. V tem smo jim podobni in nič ni narobe, če je temu tako. Ker je bila taka volja ljudi, sem postal župan. In čeprav nisi nikoli sanjal o tem, postaneš del teh ljudi in krajev ter vse te podobe uspehov in krute realnosti lahko občutiš tako, na svoji koži. Danes naša občina še ni zadolžena, poudarek na: še ni. In nismo prejeli kakih omembe vrednih evropskih sredstev, ne, ker bi ne bili sposobni, ampak ker nam ni dano, ker smo v ljubljanski regiji in nas imajo, čeprav nismo, za zadostne in razvite. In ne morem se hvaliti s tem, da smo počrpali vsa evropska sredstva, ker jih nismo mogli. Lahko pa se pohvalim s tem, da smo vse ustvarili sami in da smo vse plačali sami. Nihče nam ni ničesar podaril in nikomur nismo nič dolžni. Zato moramo delati gospodarno, trezno in ne po trenutni modi in vzgibu, ampak z jasno vizijo zelo dolgega časa, s pogledom daleč v prihodnost.

Če se postavimo v tako priljubljeno statistiko ob minulih olimpijskih igrah, ko smo govorili o številu medalj na prebivalca posamezne države in sami sebe uvrščali v svetovni vrh. Tega Američani, Kitajci in Rusi ne počno. Smo se ob tem počutili ponosno.

Poskusimo s to statistiko na prebivalca ali na davkoplačevalca, če želimo. V občini Lukovica nimamo največ kanalizacije, a od vseh sosednjih občin smo jo naredili največ na prebivalca, zgradili smo največ cest na prebivalca, največ javnih luči na prebivalca, največ vodovoda smo zgradili na prebivalca in še bi lahko našteval. Na prebivalca smo v soseščini najuspešnejši. A ima statistika tudi drugo plat in je to največ na prebi-

valca, kar smo zgradili, treba plačevati in tako smo tudi dragi. In ta plat nam ni po godu. In po poročilu Računskega sodišča v občini Lukovica plačamo tudi največ prispevka občine na prebivalstva za otroško varstvo v vrtcih v Sloveniji. To nas občanov ne vznemirja tako kot po drugi strani kak račun. In vsa umetnost je, kako uravnotežiti vse to? In tudi ne zamerim komu, ki ga moramo sicer preslišati, ko pravi recimo: »Čemu rabimo trg na Brdu, ali kot se je spraševalo takrat pred leti, čemu trg tu v Lukovici?« Ne rabimo ga, brez njega bi tudi šlo in brez cest in kanalizacije in brez mrliških vežic so ljudje tudi živeli in pravzaprav dejansko nič ne potrebujemo. A potem ne smemo ničesar zahtevati. Zakaj smo dobili zdravstveni dom, da bi izboljšali zdravje in naše življenje in zakaj ceste, da lažje živimo, in šolo, da se bolje učimo, in trg, da imamo lepši in urejenjši kraj, in varnejše poti za vozila in otroke, in če mene vprašate za to, da me ni sram, ker sem župan neurejenega kraja, ampak kraja, ki je vzoren in lep in v njem žive pridni, ustvarjalni in dobri ljudje. Tisti, ki so potomci onih, ki so bili prvi v toliko stvareh.

Komur ni kaj vseč, naj naredi bolje in se potem oglasi, ali pa naj raje pomaga. Vsi se v svojih službah, upam, trudimo da smo najboljši po svojih močeh. Za svoj kraj pa se moramo truditi vsi, ker se moramo vanj zaljubiti, da bi ga želeli spoznavati, da bi ga lahko ljubili. In takrat ga ne zamenjamo za nič na svetu. Najlepši nam je in najbolj svet. In nič na svetu ga ne pretehta in noben uspeh v tujini ni nič vreden, če ne uspeš najprej doma. Tu je naš prostor, tu se pokažimo. Vsem nam pripada ta občina in vsi smo občani in sam sem samo eden od šest tisočih, šest tisoč nas skupaj pa že šteje / in edino le to šteje.

MATEJ KOTNIK

Dobitniki priznanj

Priznanja župana in županove medalje veteranom vojne za Slovenijo. Za predloge kandidatov so bile pozvana veteranska združenja, da podajo predloge pod dvema pogojeva in sicer, da so predlagani za medalje sodelovali v vojni za Slovenijo in so vseh 25 let aktivni člani v veteranskih organizacijah. Torej, da so bili vključeni v dogajanje vojne za Slovenijo in da to dejanje osamosvojitve in narodove enotnosti tudi izpričujejo in ohranjajo kot narodovo zavest. Veteranska združenja so imela na voljo, da izberejo deset najzaslužnejših. Tem so tudi bile podeljene bronaste medalje župana Občine Lukovica in pa plaketa župana Lovski družini Lukovica ob 70. letnici delovanja.

Dobitniki bronaste medalje župana Občine Lukovica:

majordr. Janez Kušar, veteran in častnik

Dr. Janez Kušar je veteran in častnik. Kot pripadnik Manevske strukture

narodne zaščite (MSNZ) strukture je prejemnik najvišjega državnega priznanja, Častnega znaka Republike Slovenije, ima status vojnega veterana in je član predsedstva Zveze veteranov vojne za Slovenijo (ZVVS) Domžale ter podpredsednik pokrajinskega odbora ZVVS Lj.-okolica ter član Zveze slovenskih častnikov (ZŠČ). Kot poveljnik jurišnega odreda MSNZ in Območnega štaba teritorialne obrambe (ObŠTO) Domžale je aktivno sodeloval v osamosvojitveni vojni ter kot poveljujoči častnik pri zavarovanju in zasedbi vojašnic v Ljubljani pripomogel, da v času vojnega konflikta ni prišlo do hujših bojov in s tem tudi povračilnih ukrepov agresorja in nepotrebnih žrtev med civilisti in slovenskimi teritorialci. Tudi danes je aktivni član ZVVS in ZŠČ, ki se udeležuje vseh aktivnosti veteranskih in domoljubnih združenj v občini in širše.

nadporočnik Miran Stopar, veteran in častnik

Miran Stopar je veteran in častnik. Kot pripadnik MSNZ je prejemnik najvišjega državnega priznanja, Častnega znaka Republike Slovenije, ima status vojnega veterana ter je član ZVVS in član ZŠČ. Kot poveljnik enote za protispecialna dejstva MSNZ in pri ObŠTO Domžale je aktivno sodeloval v osamosvojitveni vojni in aktivnostih pred in po vojni. Dejaven je bil pri zavarovanju republiškega štaba Teritorialne obrambe (TO) in

dokumentov slovenskih nabornikov, prisoten ob raketiranju oddajnika Domžale in z delom enote tudi na bojišču v Trzinu. Tudi danes je aktivni član ZVVS in predsednik IO Območnega združenja ZŠČ Domžale, ki se udeležuje vseh aktivnosti veteranskih in domoljubnih združenj v občini in širše.

stotnik Janez Pogačar, veteran in častnik

Janez Pogačar je vojni veteran, član ZVVS in član predsedstva ZŠČ. Kot pripadnik Civilne zaščite je aktivno sodeloval v osamosvojitveni vojni in aktivnostih pred in po vojni. Tudi danes je aktivni član ZVVS in član predsedstva in koordinator športne sekcije Območnega združenja slovenskih častnikov (OZŠČ) Domžale. Redno se udeležuje vseh aktivnosti veteranskih in domoljubnih združenj v občini in širše.

stotnik Lado Goričan, častnik

Lado Goričan je član ZŠČ. Kot častnik je aktivno sodeloval na ObŠTO Domžale v aktivnostih pred in po osamosvojitveni vojni. Tudi danes je aktivni član ZŠČ in član Nadzornega odbora pri OZŠČ ter in se udeležuje vseh aktivnosti častniškega združenja v občini in širše.

nadporočnik Toni Stopar, častnik

Toni Stopar je član ZŠČ. Kot častnik je aktivno sodeloval na ObŠTO Domžale v aktivnostih pred in po osamosvojitveni vojni. Tudi danes je aktivni član ZŠČ in član Častne enote OZŠČ Domžale ter strelske sekcije pri OZŠČ Domžale. Redno se udeležuje vseh aktivnosti veteranskih in domoljubnih združenj v občini in širše.

Marjan Kveder, veteran

Marjan Kveder je član ZVVS. V vojni za Slovenijo je bil voznik reševalnega vozila in je med drugim sodeloval tudi pri reševanju ranjenecv v bitki v Trzinu. Aktivno deluje v sekciji ZVVS Lukovica, kjer vestno opravlja tudi dolžnost praporščaka

Danilo Kastelic, veteran

Danilo Kastelic je član ZVVS. Bil je udeleženec vojne za Slovenijo. Več let je bil član predsedstva območnega združenja ZVVS Domžale in aktiven v sekciji ZVVS Lukovica.

Anton Cerar, veteran

Anton Cerar je član ZVVS. Bil je udeleženec vojne za Slovenijo in to v okviru Jurišnega odreda ObŠTO Domžale. Aktivno deluje v sekciji ZVVS Lukovica

stotnik Janez Jarc, veteran in častnik

Janez Jarc je član ZVVS. V vojni za Slovenijo je aktivno sodeloval kot poveljnik pehotne učne čete ObŠTO Domžale, katere naloga je bila zavarovanje učnega centra Lokvanj na Mali Lašni ter usposabljanje vojaških obveznikov in prejemnikov poziva enot JLA, ki so pobegnili iz takratne armade. Kot poveljujoči častnik pehotne učne čete (PUČ) in nosilec programa usposabljanja nabornikov je več kot uspešno izvedel obe naloženi nalogi, kar danes daje tajnemu učnemu centru Lokvanj neuradno naziv predhodnice učnih centrov SV in s tem primerljivost z UC SV Ig in UC SV Pekre. Aktivno deluje v sekciji ZVVS Lukovica in častniški organizaciji OZŠČ Domžale.

Tone Habjanič, veteran

Tone Habjanič je član Policijskega veteranskega Zdrženja Sever. V vojni za Slovenijo je deloval kot rezervni miličnik na takratni postaji Milice Domžale. Je aktiven v Policijskem veteranskem društvu Sever Ljubljana, odbor Domžale, in se udeležuje aktivnosti, ki jih izvaja sekcija ZVVS Lukovica.

Dobitniki plakete župana Občine Lukovica:

Lovska družina Lukovica

Lovska družina Lukovica je prejela županovo priznanje ob 70-letnici delovanja.

Dela na Brdu se zaključujejo

Brdo pri Lukovici vztrajno pridobiva novo podobo, dela v okolici samih velikih stavb in zgodovinskih objektov – med šolskim poslopjem, župniščem, gradom in cerkvi Marije Vnebovzete se bližajo koncu.

Dela bodo konec septembra že zaključena.

Gre za celostno ureditev okolice z vidika zagotavljanja varnosti šoloobveznih otrok, motornega prometa, ki se je z aktivnim delovanjem Čebelarskega centra Slovenije, predvsem pa v času delovanja šole, v zadnjih letih izjemno povečal.

Do zdaj je bila urejena Kersnikova cesta v Lukovici z vodovodom, pločnik med Šentvidom pri Lukovici in Brdom, pločnik v okolici Jermanove hiše, saniran je tudi del opornega pokopališkega zidu. Na delu pločnika pred cerkvi so bili predhodno parkirani avtomobili, zdaj pa bo tu prostor za otroke, ki čakajo prevoz, omogočen pa bo tudi nemoten prehod otrok iz smeri Rafoč. Trenutno zaključujejo z rekonstrukcijo ceste med župniščem in cerkvenim opornim zidom z vzpostavitvijo obojestranskega pločnika, s katerim bo vzpostavljena varna pešpot tudi iz smeri Lukovice. Po besedah izvajalcev bo izgradnja pločnika zaključena že v kratkem, do konca septembra. Čisto na koncu bodo zasadili še travno rušo in okrasna drevesa ter s tem primerno uredili tudi okolico cerkve in župnišča.

